Hoch

Můj sladký hoch je anděl bařtipán,
ach ano, nevídáno: jak jemné maso má.
Když pohne nohama, pudingu na pochodu podobá se.
Má krajáč mléka másla v pase, ten naducaný pán,
a pupek jeho: rovněž nevídán: spíše než dítě — děd.

Jdeme-li na výlet a chlapec rozběhne se: les duní,
země roztřesena sténá: je to buldozeru, bonvivána cval:
jako by divan nadívaný buřty do běhu se dal...

Ach, ten je legrační, ten hoch, hleď, jak se žene:
hledí vytažené, *škobrt!* a jde k zemi:
les duní, země roztřesena sténá...

Leč hoch můj přesto přátelí se se zvířátky všemi.